DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXIII. ZATURDAG den 31sten MEI 1845. No. 22.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 16 Mei 1845.

NAMENS den HoogEdel Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt hierby bekend gemaakt, dat by resolutie van Z. E. den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, dd. 27 Maart d. j. No. 476 en 477, zyn herkozen, namelyk:

de heer J. Schotborgh Mz., als lid van den Kolonialen Raad alhier

en

de heer J. Lauffer, als lid van de Regtbank dezer kolonie.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 23 Mei 1845.

ALZOO de personen van *AUGUST MULLER en A. M. MULLER*, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie hebben geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den hen in eigendom aankomenden slaaf genaamd KAREL BERNARD, oud 44 jaren, zoon van MARIA MERCED, zoo is het, dat de HoogEd Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Uittreksels uit het Algemeen Handelsblad.

Sedert verscheiden jaren onderhoudt de minister van oorlog te Parys een tiental jonge Algerynen, welke hy ten zynen koste doet opvoeden. Deze jonge Afrikanen beginnen zich gemakkelyk in onze taal verstaanbaar te maken; sommigen hunner hebben zelfs tamelyk uitgebreide kundigheden verworven, zy schryven en spreken het Fransch naauwkeurig en bezitten eene mathematische kennis. De geschiedenis, de geometrie, de chemie, het teekenen en over het algemeen de kundigheden, welke voor hen van practisch nut kunnen wezen, ziedaar het doel, waarnaar hunne opvoeding streeft.

Weldra zullen eenige hunner zich tot tolken vormen, die in Algerie goede diensten zullen kunnen verrigten.

BERLYN, 20 *Maart*. H. K. H. de grootvorstin Maria Alexandrowna, de gemalin van den grootvorst troonopvolger van Rusland, is den 10den dezer te Petersburg van een prins (haren tweeden zoon) bevallen. Deze gebeurtenis is den bewoners der hoofdstad door het lossen van 301 kanonschoten aangekondigd, en des avonds is de stad verlicht geworden. In de proclamatie, welke de Keizer ter dier zake heeft uitgevaardigd, verklaart Z. M. dat hy deze vermeerdering van zyn huis beschouwt als een nieuw bewys van den hem door God, tot troost in zyne smart wegens de vroeger geledene verliezen, geschonken zegen. Tevens heeft Z M. gelast, dat de hofrouw zal eindigen.— De jonggeboren Prins voert den naam van Alexander, en is door den Keizer benoemd tot chef van het astrachansche karabinier-regement.

De Fransche beroemde geoloog, de Heer Elie de Beaumont, heeft onlangs in de academie der wetenschappen te Parys, door eene berekening, die trouwens nog op eene problematische onderstelling berust, het bewys geleverd, dat de aardbol reeds sedert *acht en dertig duizend drie honderd negen en vyftig jaren al gedurig kouder en kouder wordt*. Hy besloot zyne voorlezing met de woorden: " Bekend is het, dat Buffon geloofde, al de geologische phenomena binnen de tydruimte van 26,000 jaren te kunnen vervatten; maar, bekend is het ook, dat de omvang der geologische wetenschap, sedert Buffon de *Tydperken der natuur* schreef, zeer aanmerkelyk gewonnen heeft. De wysgeer Anaxagoras bragt zelfs de ongeloovige Grieken in verbazing, toen hy hun zeide, dat de maan zoo groot was als de Peloponnesus; sedert heeft men bevonden, dat zyne schatting der grootte dier planeet voorzeker niet overdreven was."

Gudin heeft gedurende zyn verblyf te Berlyn, eene schildery voltooid, even oorspronkelyk van vinding, als zyner kunstvaardigheid waardig in uitvoering. Het is eene zinnebeeldige voorstelling der woorden van de gewyde schrift: *En de geest Gods zweefde over de wateren*. Men ziet de in hare diepte opgewoelde schuimende zee, hoe zy hare golven ten hemel verheft, ter regterzyde verspreidt zich een zacht licht, als symbool van den Goddelyken Geest, over het water henen, en schynt aan het element rust te gebieden, terwyl ter linkerzyde eenige roodachtige strepen in den donkerblaauwen hemel de avondschemering aanduiden, die op den eersten dag volgen moet. Het geheel heeft daardoor een byzonder eigen effect, dat men alleen de elementen, geen spoor van eenig menschelyk aanzyn voor zich heeft; en dat het water met Gudin's meesterschap is gepenseeld, zullen wy wel niet behoeven aan te merken.

Het schynt, dat de familie Rothschild besloten heeft den zetel van haar stamhuis te Frankfort te vestigen, zy bouwt er een luisterryk paleis, waar het portret van Salomon Rothschild, als hoofd des stams van Weenen zal overgebragt worden. Hy is het, dien men als opperhoofd der familie gekozen heeft, alhoewel het eigenlyk Isaac Rothschild is, die voor zestig jaren met potlooden en brillen langs de beurs van Frankfort te koop liep.

Moeder Rothschild leeft nog, en woont te Frankfort, op een armzalig kamertje in het vuilste gedeelte der stad. Vruchteloos hebben hare kinderen haar altyd willen overhalen, om in hunne vorstelyke woning te deelen. Haar antwoord is en was altyd: " Myne kinderen, gaat uwe prachtig huizen bewonen, en laat my, vreedzaam en gelukkig, u allen in voorspoed ziende, sterven in een huis, waar ik geboren ben, waar ik u allen het leven heb geschonken, en waar ik u allen heb opgevoed en groot gebragt."

PARYS. Het *Journal des Débats* behelst het volgende, ondanks de achting, welke dat blad en deszelfs correspondentie geniet, naauwelyks geloofbare, althans hoogst zonderlinge berigt:

" Wy lezen hetgeen volgt in eenen brief (*une correspondance*) uit Luxemburg, van den 2den December. Geheel onze stad is verbaasd en aangedaan over eenen zelfmoord, door een jong Pruissisch officier van ons garnizoen begaan, welke zelfmoord van allervreemdste omstandigheden verzeld en voorafgegaan is. De jonge officier had zich, naar men verzekert, aan diefstal van eenig zilverwerk schuldig gemaakt. Oogenblikkelyk kwamen de officieren van het garnizoen, of ten minste een groot getal derzelve, byeen, om te raadplegen, welke party zy, in het belang hunner eer en achtbaarheid, behoorden te nemen. Sommigen sloegen voor, den schuldige aan het geregt over te leveren; anderen hem het middel te verschaffen om te vlugten, ten einde zich aan regtsvervolging te onttrekken; anderen, eindelyk, waren van meening, dat aan een officier, die diefstal gepleegd had, geen ander middel, om uit dien treurigen toestand te geraken, overbleef, dan zich door het hoofd te schieten. Dit laatste gevoelen behield de overhand. Op staanden voet laadde men eene of twee pistolen, en eenige officieren begaven zich naar hunnen kameraad; zy verkondigden hem, dat het corps officieren beslist had, dat hy zich dood moest schieten, stelden hem een geladen pistool ter hand, en zeiden dat zy heen zouden gaan, om, zoodra zy de losbranding hoorden, terug te komen. Naauwelyks waren zy den trap af, of er viel een schot. Terstond stegen zy weder naar boven en verzekerden zich, dat hun ongelukkige makker werkelyk dood was; hy lag op den grond in zyn bloed. Dit gezien hebbende gingen zy heen, ongetwyfeld zich gelukkig achtende, dat zy op deze wys eene zaak ten einde hadden gebragt, die wanneer de criminele justitie zich daarmede, bemoeid had, hun korps in opspraak gebragt zou hebben." Zoo schryft de correspondent van de *Débats*. Of die opspraak *nu* minder en vooral minder gegrond zal zyn, moge de lezer beslissen. Wat de brave, gevoelige en godsdienstige koning van Pruissen over zulk eene eerebewaring oordeelen zou, ware ligtelyk vooruit te zien.— Maar wy herhalen, de geschiedenis is zoo wonderlyk, dat zy in hare byzonderheden bezwaarlyk waar kan zyn.

Uit Zwitserland, 3 *April.* Wat wy voorzien hebben is gebeurd. *De krygstogt der Freischaaren en der Lucerner vlugtelingen tegen Lucern is geheel mislukt, en de rampzaligen, die zich tot dezen wanhopigen stap hadden vereenigd, hebben een gevoelig verlies moeten lyden.* De regering van Lucern had alles tot eene duchtige ontvangst der aanvallers gereed gemaakt, en tot den 31sten Maart 's avonds waren nog hulptroepen de stad binnengekomen. Den zelfden avond waren de Freischaaren tot aan de Emme vooruitgedrongen. Na eene vry hevige schermutseling geraakten zy over de brug by Littau de rivier over. Dadelyk maakte een gedeelte der scherpschutters zich meester van den Gütsch, op het oogenblik dat de zon achter de bergen verdween. Het hoofdcorps van het aanvallend leger nam positie in een bergpas, die den toegang tot de stad Lucern verleent. Hoezeer door eenen marsch van 14 uren afgemat, verlangden de troepen toch dadelyk tot den storm te worden aangevoerd; maar Dr. Steiger, de opperbevelhebber der uitgewekenen, en de overste Rothpletz, chef der freischaaren, aarzelden, omdat zy, naar men wil, verwachten, dat de stad zoude kapituleren. Zoo gingen twee uren ongebruikt voorby. Generaal von Sonnenberg, de bevelhebber der Lucernsche troepen, daarentegen wist zeer goed party te trekken van de besluiteloosheid der vyanden. Zoodra de nacht was gevallen liet hy het korps, dat in de bergpas beklemd zat, door zyne tirailleurs en jagers van onderscheidene zyden bestooken; niet lang duurde het of er kwam verwarring in de gelederen der aanvallers, de aanvoerders waren voor het oogenblik niet te vinden of radeloos—wie zal het in deze verwarring met zekerheid kunnen weten?—De scherpschutters, die den Gütsch hadden ingenomen, gaven in de duisternis vuur op hunne eigene medestanders, wier krygsteekenen zy in het donker niet konden onderscheiden. En nu heerschte er spoedig eene algemeene verwarring in de kolonnes der aanvallers; reeds om 10 uren togen eenige compagnien op de vlugt; andere volgden; het geweervuur hield aan en werd levendiger; eindelyk, toen des morgens om 5 ure de dag begon te schemeren, rukte generaal Sonnenberg met zyne troepen voorwaarts om den vyand eenen beslissenden slag aan te bieden; maar hy vond niets anders meer te doen dan de laatste afdeelingen der vyandelyke troepen na te jagen, die nog eene poging deden om in orde terug te trekken, maar weldra tot eene wilde vlugt oversloegen. Zoo zyn de verscheidene korpsen der aanvallers geheel uiteengedreven; vele dooden en gewonden zyn op het slagveld gebleven; een aantal gevangenen—men spreekt van 600 minstens—is in handen der overwinnaars gevallen; bovendien geschut, ammunitie, vaandels, paarden en andere oorlogsbuit. De overwinnaars telden aan hunne zyde 12 dooden en weinige gekwetsten. In triomf trokken zy de stad weder binnen met hunne gevangenen, die zy, volgens ooggetuigen, zeer ruw behandeiden.

— 6 *April.* Volgens een' brief uit Lucern, van den 4den, des avonds ten 8 ure, beliep het getal der gesneuvelde ballingen en Freischaaren, naar eene juiste telling, nagenoeg 300, en dat der gevangenen 1730. Onder de gevangenen van aanzienlyken stand, telt men, behalve de reeds vroeger genoemde personen, Dr. Julius Zschocke van Aarau, den militie-inspecteur Thalin en den majoor Büher van Bazelland, Karlen van Bern, den kavallerie-kapitein Hunerwadel en Dr. Ottiker, beiden uit Lenzburg. Volgens een anderen particulieren brief uit Lucern, is het helaas maar al te waar, dat vele gevangenen, die sedert den 1sten April aldaar zyn binnengebragt geworden, by hun vervoer de onmenschelykste behandeling hebben te verduren gehad; als zy hunnen *dryvers* te langzaam gingen, werd hun met de bajonetten in de beenen gestoken of met geweerkolven op den rug geslagen; anderen werden in het aangezigt gespuwd, onder anderen Dr. Steiger, wien by zyne gevangenneming in de omstreek van Hochdorf, ofschoon hy zwaar verwond was, door de wreede overwinnaars een schandbord werd omgehangen; men zegt, dat Dr. Steiger, ten gevolge dezer mishandelingen, in een' toestand van volkomene geestverbystering in Lucern is aangekomen. Door de vervolgers werd eene menigte gevangenen op staanden voet zonder ontferming doodgeschoten; slechts werd hun tyd gelaten tot een kort gebed; zelfs zulken die voor hun leven 20,000 francs van hun vermogen beloofden, vonden geene genade. Den 2den April werd in Lucern met de gevangenen, gekwetsten en den buit, tegenover het regerings-hotel voorby een' triomftogt gehouden. De tot ondersteuning van Lucern opgeroepen Schwytzer troepen, 1400 man sterk, rukten, onder aanvoering van den Heer Theodor von Abyberg, den 3den naar de Aargausche grenzen op; zy werden gevolgd door het contingent van Zug, onder den overste Moos.

KENNISGEVING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 24 Mei 1845.

NAMENS den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt by deze openlyk kennis gegeven:

— dat, volgens het, door den WelEerwaarden Heer A. I. K. Meijer Predikant by de vereenigde protestantsche gemoente alhier, aan het Koloniaal Bestuur ingezondene, berigt van den uitslag der, tot het daarstellen van een kerkgebouw voor de vereenigde protestantsche gemeente te Aruba zoo aldaar als op dit eiland gedane collecte, blykens overgelegde lysten, de inschryving der ingezetenen te Curaçao heeft bedragen *f* 1519, waarvan bereids is geïnd *f* 1459 50, en die der ingezetenen van Aruba heeft beloopen op *f* 605, van welke som, volgens de van den Heer Kerkopziener aldaar ontvangene laatste berigten, nog ruim *f* 100 in te vorderen was.

— dat de vertimmering van het met die fondsen aangekochte huis reeds zeer ver gevorderd, doch de beschikbaar geblevene penningen, ook na ontvangst der nog invorderbare bydragen, niet voldoende zynde om het geheel te voltooijen, op het deswege gedane verzoek, den Eerwaarden Heer A. I. K. Meijer voornoemd de vergunning is verleend, om door eene tweede zoo te Curaçao als te Aruba te doene collecte, te trachten het nog ontbrekende bedrag byeen te verzamelen, ten einde het begonnen werk te voltooijen, en

— dat, na de voltooijing en inrigting van gemeld kerkgebouw op Aruba, verder openlyk zal worden bekend gemaakt, het totaal bedrag der ontvangsten en dat der uitgaven aan hetzelve besteed, een en ander naar aanleiding der verantwoording rekening, welke daarvan aan het Koloniaal Bestuur zal worden ingezonden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 30 Mei 1845.

ALZOO de persoon van *CICILIA CAPRILES*, alhier woonachtig, zich per rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie heeft geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de haar in eigendom aankomenden slavenjongen genaamd Jose, oud 13 jaren, zoon van Alesina, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slavenjongen mogt sustineren, optereopen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 30 Mei 1845.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 7 Juny als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 20½ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Inschryving.

BENOODIGD zynde de volgende artikelen, leverbaar aan 's Lands Magazyn, te weten:

100 lb. dubbelde spykers,
100 „ enkelde do.
100 „ lasyzers do.
200 „ mombanden, en
50 een hands bylen,

zoo kunnen de genen, die daartoe gading hebben, zich by beslotene biljetten van inschryving vervoegen ter Administratie van Financien op aanstaanden Maandag, den 2 Juny, des voormiddags uiterlyk tot elf ure.

Curaçao den 30 Mei 1845.

De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Selestien Hato.
Elizabeth Robbért.
Dioniosio Maitre.
Antonio D. Madrigal.
Rachel de Sola.
Cathalina Guys.

Curaçao den 30 Mei 1845.

De Commis, belast met de post-directie,
JOHN C. GAERSTE.

*** *ONDERTROUWD.*

P. F. DE HASETH
EN
MARIA ELIZA BELT.

Curaçao den 23 Mei 1845.

Strekkende deze ter kennisgeving aan familie, vrienden en bekenden.

*** *ONDERTROUWD.*

LOURENS LOUIS VAN DER DYS
EN
ANTONETTA ISABELLA HUECK.

Curaçao den 30 Mei 1845.

Strekkende deze ter kennisgeving aan familie, vrienden en bekenden.

CURAÇAO.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.

Mei 24, venez. golet Amable Dorothea, M. Salsedo, Po. Cavello.
—— — venez. golet Estela, J. A. Alvarado, Po. Cavello.
—— 26, venez. golet Venus, J. Todd, Paraguana.
—— — ned. golet La Beauté, W. F. G. Ellis, Sto. Domingo.
—— — ned. golet Eensgezindheid, H. I. F. van Grieken, Bonaire.
—— 27, ned. boot Zeemeeuw, J. F. Hart, Bonaire.
—— 28, ned. golet Maria Louisa, G. Leon, Maracaybo.
—— — venez. golet Dos Hermanos, M. Romero, La Guayra.
—— — zweeds. bark Eagle, T. Darry, Saba.

UITGEKLAARD.

Mei 24, sp. brik Guanartema, N. Hernandez.
—— — venez. golet Estela, A. Alvarado.
—— 27, ned. golet Transit, W. C. Gaerste.
—— 28, ned. golet Dorina, P. Lamot.
—— — venez. golet Amable Dorothea, M. Salsedo.
—— 29, venez. bark Ana Ysabel, J. Jurado.
—— — ned. golet Jan Ernst, J. H. Montaqus.
—— — ned. golet Maria, L. Marconje.
—— 30, ned. golet Eensgezindheid, F. van Grieken.
—— — sp. golet Ulises, J. Ruldoz.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
JUNY 1845.

N. M. Woensdag den 4 te 8 u. 30 m. 's avonds.
E. K. Donderdag den 12 te 11 u. 8 m. 's avonds.
V. M. Donderdag den 19 te 6 u. 36 m. 's avonds.
L. K. Donderdag den 26 te 10 u. 52 m. 's morgens.

Erkenning der Onafhankelykheid der Republiek van Venezuela door Spanje.

In de *Liberal* van den 17 dezer vindt men het traktaat van vrede en Vriendschap tusschen Venezuela en Spanje, gesloten te Madrid op den 30 Maart dezes jaars.

Het volgende is de zakelyke inhoud der 20 artikelen van dit traktaat.

Art. 1. H. C. M. gebruik makende der

bevoegdheid aan haar verleend by een dekreet van de Cortes van den 4 December 1836, doet hierby afstand, zoo voor zich als hare erfgenamen en opvolgers, der souvereiniteit, regten en vorderingen, welke haar behooren op het amerikaansche grondgebied, bekend onder den naam van kapiteingeneraalschap van Venezuela, thans Republiek van Venezuela.

Art. 2. Ten gevolge dezer afstanddoening erkent H. C. M. de Republiek van Venezuela als eene vrye, oppermagtige en onafhankelyke natie, bestaande uit de provintien en territorien, zoo als uitgedrukt staat in derzelver constitutie en later gemaakte wetten, te weten: Margarita, Guayana, Cumana, Barcelona, Caracas, Carabobo, Barquisimeto, Barinas, Apure, Merida, Truxillo, Coro en Maracaibo, en andere territorien en eilanden, welke dezelve mogten toebehooren.

Art. 3. Er zal eene algemeene en volkomene amnestie verleend worden aan alle Venezolaansche burgers en Spaansche onderdanen, zonder eenige uitzondering hoe ook genaamd, enz.

Art. 4. De Republiek van Venezuela en H. C. M. zyn overeengekomen, dat de burgers en onderdanen van de beide natien het regt zullen blyven behouden om voldoening te vorderen en te erlangen van alle schulden, welke zy ter goeder trouw onderling aangegaan hebben; zoo mede dat van wege het publieke gezag er geen hinderpaal nochbeletselen in den weg zullen gelegd worden tegen hunne vordering van regten, verkregen door huwelyk, erfenis by testament of ab intestato, erfopvolging of door eenig ander titel, erkend door de wetten van het land, waar de vordering plaats heeft.

Art. 5. De Republiek van Venezuela erkent uit eigen en vrye wil als nationale uitgestelde schuld het bedrag der schulden van het Spaansche Bestuur, welke in de Rekeningboeken der thesaurien van het toenmalige kapiteingeneraalschap van Venezuela geregistreerd staan, of welke door wettige en gelykstaande middelen bewezen worden. Aangezien echter het moeijelyk zal zyn, door byzondere omstandigheden, waarin de Republiek zich bevindt en ten gevolge der verwoestende oorlogen, welke thans gelukkiglyk ten einde geloopen zyn, dit punt definitieflyk te bepalen; en aangezien de beide partyen verlangend zyn om dit verbond van vrede en vriendschap, hoe eerder hoe liever, te sluiten, zoo is men overeengekomen om de regeling van dit punt tot op een later tydstip uit te stellen. Wel te verstaan, dat de sommen, welke by deze regeling oeugdelyk verschuldigd mogten zyn, renten zullen opbrengen tegen 5 ten honderd 's jaars, tot derzelver voldoening toe, beginnende de renten te loopen een jaar na de inwisseling der ratificatien van dit traktaat, en zal deze schuld onderworpen zyn aan de algemeene regels, vastgesteld in de republiek en in dergelyke zaken.

Art. 6. Alle goederen, roerende of onroerende, geld of andere bezittingen, van welken aard ook, welke ten gevolge van den oorlog gesequestreerd of verbeurd verklaard zyn geworden, zoo van de burgers der Republiek van Venezuela als van de onderdanen van H. C. M., en welke nog in het bezit of ter beschikking zyn van het gouvernement, in wiens naam die sequestratie of confiscatie geschied is, zullen onmiddelyk terug gegeven worden aan derzelver oude eigenaren of aan hunne erfgenamen of wettige regthebbenden, zonder dat geen dezer echter immer eenig regt zal hebben om het minste te vorderen voor de opbrengsten, welke gemelde goederen hebben geleverd of konden en moesten geleverd hebben, sedert derzelver sequestratie of confiscatie.

Art. 7. Zoo zal de vermindering in waarde, noch de verbeteringen, welke de gemelde goederen, sedert dien tyd, door welke oorzaak ook, mogten ondergaan hebben, mogen in rekening gebragt worden, noch van de eene, noch van de andere party.

Art. 8. Aan de eigenaren van gemelde goederen, zoo wel roerende als onroerende, welke door het gouvernement van de Republiek gesequestreerd of geconfisceerd zyn geworden en by regterlyk vonnis verkocht of op eene of andere wyze er over beschikt zyn, zal er eene behoorlyke schadeloosstelling gegeven worden. Deze schadeloosstelling zal gegeven worden naar de keuze van derzelvers eigenaars, hunne erfgenamen of regthebbenden, in papieren van uitgestelde schuld der Republiek, rentende 3 ten honderd in het jaar, te rekenen van een jaar af na de uitwisseling van de ratificatien van dit traktaat, loopende van deze dagteekening af de kans der andere crediteuren van de Republiek, welke van denzelfden aard zyn; of in gronden, welke den staat toebehooren. Zoo wel met opzigt der schadeloosstelling in papieren of in gronden, zal de waarde in aanmerking genomen worden, welke die goederen gehad hebben in der tyd der sequestratie of confiscatie, altoos ter goeder trouw handelende en op eene vriendschappelyke wyze, buiten alle regtsmiddelen, ten einde alle redenen van ontevredenheid tusschen de onderdanen van beide landen te vermyden.

Art. 9. Wanneer de schadeloosstelling plaats hebbe in papieren van uitgestelde schuld, zoo zal het gouvernement een bewys afgeven tegen den staat, rentende zoo als in het voorgaande artikel bepaald is, ofschoon het bewys later mogt afgegeven worden dan de bepaalde tyd; en wanneer het geschiede in publieke gronden, later dan een jaar na de uitwisseling der ratificatien, als dan zal er gevoegd worden by de waarde der gronden, welke als schadeloosstelling voor de verlorene goederen gegeven worden, eene hoeveelheid gronds meer, welke gelyk zal staan aan den opbrengst van de oorspronkelyke, indien deze overgeleverd waren, binnen het jaar, volgende op de uitwisseling der ratificatien, of vroeger, ten einde dat deze schadeloosstelling volkomen zy.

Art. 10. De burgers der Republiek van Venezuela of de Spaansche onderdanen, die krachtens de voorafgaande bepalingen eenige vorderingen hebben tegen een van de beide gouvernementen, zullen dezelven, met de behoorlyke bewyzen, moeten indienen binnen den tyd van vier jaren, te rekenen van het tydstip af der uitwisseling van de ratificatien dezes tractaats; zullende na verloop van deze vier jaren geene vorderingen, hoe ook genaamd, aangenomen worden.

Art. 11. Ten einde alle redenen van verschil in de uitvoering der voorgaande artikelen uit den weg te ruimen, verklaren de contracterende partyen, dat er over en weder geene vorderingen mogen plaats hebben voor schaden of verliezen, geleden door den oorlog, noch op eenige andere wyze; zullende zy zich stiptelyk houden aan de bepalingen van het tractaat.

Art. 12. Ten einde alle geschillen en reclames in de toekomst voortekomen, belooven de beide partyen, over en weder, niet te zullen gedogen dat op hun regtsgebied zamenzweringen gesmeed worden tegen de rust en veiligheid van den anderen staat, en te zullen verhinderen alle ondernemingen van dien aard en tegen de schuldigen de strengste maatregels, welke de wetten des lands mogten veroorloven, te bezigen.

Art. 13. Ten einde ten eene male alle sporen van verdeeldheid tusschen de onderdanen van beide landen uittewisschen, zyn de contrahenten overeengekomen:

1. dat de Spanjaarden, welke uit byzondere beweegredenen in Venezuela zyn blyven wonen en aldaar burgers geworden zyn, hun oorspronkelyk burgerregt zullen mogen terug nemen en zulks in den tyd van een jaar na de uitwisseling der ratificatien, enz.

2. De Venezolanen in Spanje en de Spanjaarden in Venezuela zullen vryelyk alle soorten van goederen, zoo wel roerende als onroerende, en etablissementen van allen aard mogen bezitten, alle soorten van nyverheid uitoefenen, handel in het groot en in het klein dryven, zich in elk land als ingeborene onderdanen beschouwen, en als zulks onderworpen zyn aan de wetten van het land, waar zy eigendommen bezitten, nyverheid uitoefenen of handel dryven; zy zullen de innerlyke waarde hunner goederen uit het land mogen voeren, er over beschikken, by testament of ab-intestato opvolgen, en alles op dezelfde wyze en onder dezelfde voorwaarden als de ingeborenen zelven.

Art. 14. De burgers der Republiek van Venezuela in Spanje en de spaansche onderdanen in Venezuela zullen niet onderworpen zyn aan de dienst van het leger, de zeemagt noch de schuttery; zy zullen vry zyn van alle gedwongene geldleeningen, betalende slechts voor de goederen, welke zy bezitten of de nyverheid, welke zy uitoefenen, dezelfde lasten als de ingeborenen.

Art. 15. De Republiek van Venezuela en H. C. M. zyn overeen gekomen om met den meesten spoed een handels traktaat te sluiten op grondslagen van wederkeerigheid.

Art. 16. Ten einde de handels betrekkingen tusschen de beide natien gemakkelyk te maken zullen de koopvaardy vaartuigen van ieder der beide staten toegelaten worden onder gelyke voordeelen, als de meest bevriende natien genieten; zonder dat men van dezelven meerdere regten moge vorderen, dan de reeds bestaande onder den naam van haven regten.

Art. 17. De Republiek van Venezuela en H. C. M. zullen het regt hebben om diplomatieke Agenten en Consuls over en weder te benoemen, en erkend en toegelaten zynde zullen zy dezelfde vryheden, voorregten en voordeelen genieten als die, welke de meest bevriende natien genieten.

Art. 18. De Consuls en Vice Consuls der Republiek van Venezuela in Spanje en die van Spanje in Venezuela zullen mogen tusschen komen in de erfopvolgingen der onderdanen van elk der beide landen, hetzy deze zich er nedergezet hebben of slechts doortrekkende personen zyn, het zy by testament of ab-intestato, en zoo mede in gevallen van schipbreuk of andere ongelukken aan vaartuigen overkomende; zy zullen ook paspoorten mogen viseren en alles uitoefenen, wat betrekking mogt hebben tot hunne posten.

Art. 19. Daar het de wensch is der Republiek van Venezuela en van H. C. M. om den vrede en de eensgezindheid, welke gelukkiglyk door dit traktaat zyn hersteld geworden, te behouden, zoo verklaren zy hier plegtiglyk en formeellyk:

1. Dat welk voordeel ook zy behalen mogten, krachtens de voorgaande artikelen, zulks zal en moet beschouwd worden als eene belooning der weldaden, welke onderling uit dezelven voortvloeijen.

2. Dat indien (God verhoede het) de eensgezindheid verbroken mogt worden, om welke redenen ook, geen van beide partyen de toestemming zal geven tot het plegen van vyandelykheden of het nemen van represalien, zonder vooraf aan den anderen eene memorie te hebben ingeleverd, bevattende de klagte of geledene verongelyking, en dat daarop voldoening is geweigerd.

Art. 20. Dit traktaat, vervat in twintig artikelen, zal geratificeerd en de documenten der ratificatie uitgewisseld worden aan dit Hof, binnen den tyd van achttien maanden, te rekenen van den dag der onderteekening af, of vroeger, zoo als de partyen mogten verlangen.

Ter nakoming waarvan hebben de ondergeteekenden plenipotentarissen hunne handteekeningen en byzondere zegels er op gevestigd te Madrid den 30 Maart 1845.

FRANSCISCO MARTINEZ DE LA ROZA.

ALEJO FORTIQUE.

Het bovenstaande traktaat was, volgens de *Liberal* van den 24 dezer, reeds in de beide kamers van het Congres, met bykans eenparigheid van stemmen, doorgegaan.

Volgens deze Courant was er te La Guayra een vaartuig van Boston aangekomen met berigten tot den 30 April, behelzende dat het gouvernement van Mexico aan den Heer Shannon, Gezant der Vereenigde Staten te Mexico, deszelfs paspoorten toegezonden had met kennisgeving dat hy daar niets meer te verrigten had en vertrekken kon.

De Cholera Morbus rigt thans groote verwoestingen aan in Midden Azia, dat is in de landstreek tusschen Indostan en de Caspische Zee. Waarschynelyk bevindt zich de Wandelende Jood in deze woeste gewesten.—*Uit de Liberal.*

Iets over het Oregon-gebied, uit Amsterdamsche Couranten van 1844.

Met het oog op hetgeen te eeniger tyd in de westelyke helft van Noord-Amerika moet voorvallen en waarmede de vraag omtrent Texas niet buiten verband is, behelst het *Journal des Débats* een artikel, hetwelk belangryke ophelderingen geeft omtrent het tooneel, waarop deze gewigtige gebeurtenissen, misschien vroeger dan men denkt, zullen plaats hebben. Het heft aldus aan:

"Engeland heeft, nu twee jaren geleden, by het traktaat, dat Lord *Ashburton* te Washington is gaan sluiten, de zoo gewigtige vraag der grenzen van zyne koloniën in Amerika geregeld; eene vraag, die, sedert den oorlog der onafhankelykheid, onopgelost gebleven en meer dan eenmaal op het punt geweest was, eenen oorlog met de Vereenigde Staten te doen uitbersten. Niet minder veruitziend is eene andere vraag, welke bestemd schynt om op die wegens de Noord-Oostelyke grenslinie te volgen; zy betreft Amerika's Noordwestelyken grond, die onder den naam van het Oregon-gebied bekend is. Jaar na jaar is het bezetten van dezen, tusschen Engeland en de Vereenigde Staten betwistbaar gebleven grond het voorwerp van voorstellen by het Amerikaansche congres. Het is dus van belang, eene vraag, die vroeg of laat zulk een hoog gewigt verkrygen moet, in hare byzonderheden te leeren kennen. Wy leveren hier een eerste uittreksel uit een werk, dat eerlang onder den titel van *onderzoekings-reis omtrent het Oregon-gebied, de Californiën en de Groene Zee het licht* zal zien. Deszelfs schryver, de Heer *Duflot de Mofras*, heeft drie jaren lang in die oorden doorgebragt en zyn boek, de vrucht van met yver doorgezette bestudering van het land, werpt noodwendig een helder licht over de daarin behandelde vragen.

"*Het Oregon-gebied.*

"Zoo al, sedert 1815, in het oude halfrond de vrede bewaard gebleven is; zoo men geene ernstige oneenigheden tusschen Engeland en de overige natiën van Europa heeft zien ontstaan, is dit niet even zoo het geval geweest tusschen die mogendheid en de Vereenigde Staten. De zware moeijelykheden, door de zaak van de Creole en door die van *Mac Leod* te weeg gebragt, zyn, wel is waar, in der minne vereffend geworden: by de regeling der grenzen tusschen den staat Maine en Kanada hebben de Engelschen voor de dreigende houding hunner gewezene kolonie moeten wyken; maar tusschen die beide landen blyft een punt te regelen, dat van ongelyk grooter gewigt is, want volgens den inhoud der jongste boodschap van den President *Tyler* kan het tusschen hen een *casus belli* worden: het is de vraag, betrekkelyk de onmetelyke landstreek, welke men het Oregon-gebied noemt en die tusschen de Rotsbergen en den Stillen Zuider-Oceaan gelegen is.

"Amerika's westkust, van Kaap Hoorn tot aan de Behring-straat, is bestemd om eerlang haar gewigt op eene onberekenbare wys te ontwikkelen. De arbeid aan het meer van Nicaragua, welks uitvoerlykheid bewezen is; de doorsnyding der landengte van Panama, welke men thans bevonden heeft gemakkelyk te kunnen geschieden; de nieuwe vestingwerken der Europeanen in de Zuidzee; de aangroei der walvischvangst; het belang, dat zich aan de Markiezen-, de Taiti-de Sandwich-eiland-groepen begint te hechten; het openen van den handel met China, dat ongetwyfeld ook den toegang tot Japan gemakkelyker zal maken; de steeds aangroeijende vloed der bevolking in de Vereenigde Staten en in Engelsch Amerika, die naar het westen opdringt, dat alles duidt aan, dat binnen weinige jaren het gedeelte van Amerika, hetwelk ten noorden van de evenachtslyn gelegen is en door de Stille Zee bespoeld wordt (dat is te zeggen de westelyke provinciën van Mexico, als ook de Kaliforniën, die thans nog byna eene onbewoonde woesteny vormen), met talryke inwoners bevolkt zullen worden. Dit begrypende ziet men ook in, van hoeveel gewigt, zoo voor de Vereenigde Staten als voor Engeland, het bezit van den Oregon-grond moet zyn, daar dezelve te eener zyde aan Louisiana, ter andere aan Kanada grenst. Alvorens echter tot de beoordeeling der zaken over te gaan, welke tot deze vraag betrekking hebben, achten wy het, voor het juist begrip zelf van het overzigt, hetwelk wy willen laten volgen, van belang, eenen snellen blik te werpen op de aardrykskundige ligging van den grond, als ook op de geschiedenis der ontdekkings-reizen, welke daarvan de eerste kennis geleverd hebben.

"Het Oregon-gebied, in Amerika's noordwestelyk deel gelegen, wordt ten noorden begrensd door de bezittingen der maatschappy van de Hudsonsbaai en door die der Russen in Amerika; ten zuiden door Nieuw-Kalifornie; ten oosten door de onmetelyke keten der Rocky-mountains; en ten westen door den Stillen Oceaan. Hieruit blykt, dat deze zoo ruime landstreek eene uitgestrektheid heeft van byna drie honderd uren gaans, by eene diepte, die tusschen de drie en vier honderd uren afwisselt. Het Oregon-gebied, welks aardrykskundige grenzen door de natuur zelve schynen aangewezen te zyn, kan in twee byna gelyke helften verdeeld worden: de zuidelykste loopt van Kalifornie tot aan de zuider-invaart der straat van *Juan de Fuca*, de noordelykste van dit laatste punt tot aan Russisch Amerika.

"Van het westen naar het oosten vertoont dit land drie groote valleyen, door bergketens gescheiden en elke bedeeld met een verschillenden aard van grond en een verschillend klimaat. De eerste, die aan de zeekust begint, heeft, in eene breedte van vyf en twintig tot veertig uren, des zomers eene overmatige hitte, by niets te vergelyken dan by de koelte der nachten.—De winter-regens, die er den plantengroei zeer weelderig doen zyn, leveren daardoor eene menigte van vegetalen afval, die zich in dikke lagen van teelaarde verandert en aan deze streek eene vruchtbaarheid byzet, welke de binnenlanden niet bezitten. Dat gedeelte van de Rio-Colombia, hetwelk steeds bevaarbaar is, loopt door deze groote vallei, die naar de schoonste vlakten van Kalifornie gelykt en welker heuvelen met majestueuse bosschen bedekt zyn.

"De tweede vallei, die aan de watervallen der Rio Columbia begint, is tusschen de eerste bergketen en de Blaauwe bergen, die van vulkanischen oorsprong zyn, bevat. Ofschoon het land ook ryk aan geboomte zy, is het voor den landbouw minder geschikt en heeft ook mindere vruchtbaarheid.

"Tusschen de Blaauwe bergen en de westelyke helling van het Rotsgebergte strekt zich de derde vallei uit, die opmerkelyk is door hare bovenmatige dorheid en door het groot verschil van temperatuur tusschen dag en nacht. Eene bewonderingswaardige zuiverheid in den dampkring, ligte regens, die alleen in het voorjaar vallen, een zoo weinig strenge winter, dat de paarden, ondanks de sneeuw, in de kloven, door welke de rivieren stroomen, nog altyd gras genoeg om af te weiden vinden, wyduitgestrekte vlakten zonder water en die er dor en verlaten uitzien, zie daar de hoofdkenmerken van dit gedeelte des lands.

"De drie bergketens, welke deze valleijen vormen, zyn de Rotsbergen, de Blaauwe bergen en de evenwydig met de zee loopende keten, welke die hooge met sneeuw bedekte spitsbergen bevat, die dertig tot veertig uren ver uit zee gezien kunnen worden. Tot deze laatstgemelde Cordillière behoort de St. Eliasberg, die eene hoogte van byna zes duizend mètres (Ned. ellen) bereikt. Meer zuidwaarts vindt men in diezelfde keten, van welke de Sierra Nevada in Kalifornie slechts de voortzetting is, den berg Olympus, St. Helena, Vancouver en Mac-Loughlin, welke allen zich mede door ongemeene hoogte onderscheiden. Derzelver toppen, die zich boven het gewest der altoosdurende sneeuw verheffen, breiden zich langs de zee uit en leveren aan het oog van den schepeling eene reeks van witschitterende punten, niet ongelyk aan reusachtige suikerbrooden.

"De Blaauwe bergen vertoonen ten noorden verhevenheden van de eerste vorming en bevatten zeer schoone marmers van onderscheiden kleuren; naar den zuidkant is derzelver vorming meer byzonder vulkanisch; hunne zyden liggen met lava en tufsteen overdekt en hunne als verscheurde spitsen behouden nog de sporen van verscheidene thans uitgebluschte kraters.

"Wat het Rotsgebergte betreft, dit vormt het noordelyk gedeelte dier onmetelyke ruggraats-keten, die, zuidwaarts onder den naam van Sierra Madre en van Andes voortloopende, Amerika in deszelfs volle lengte van de Poolzee tot aan kaap Hoorn doorsnydt. Die bergen deelen de wateren, welke ten noorden den evennachtslyn stroomen en aan hunne zyden nemen de groote rivieren, die oostwaarts in den Atlantischen oceaan en westwaarts in de Stille zuidzee afloopen, hunnen oorsprong.—Het gedeelte, waar zy het hoogst zyn, heeft geene mindere verhevenheid dan de groote cordillière van den Chimborazo. In den klomp, dien zy vormen, bestaan echter ook ongemeene nederingen, welke het overtrekken van dien keten niet alleen voor den voetganger, maar zelfs voor paarden en rytuigen gemakkelyk maken. In de bergpassen, welke men er vindt, en langs de rivieren, welke deze doorsnyden, ziet men fraaije bosschen en welige weilanden.

"De Rio-Columbia of Oregon is de gewigtigste rivier-stroom van dit grondgebied, waaraan hy zynen naam geschonken heeft. Het is volstrekt onmogelyk, eene goede afleiding van het woord Oregon te geven, dat in geene der Europesche talen eenen wortel heeft, en in geene Indiaansche gevonden wordt. De stammen der Plathoofden, die deszelfs oevers bewonen, noemen hem *Takaïtl Ouïmakl* (de Groote Rivier).

(*Het vervolg hierna*).

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79.